

Forhandling

Honoré (KrF):

Den sag, vi her behandler, er meget vigtig. Derfor er det vigtigt, at vi opridses nogle principielle synspunkter.

Der er både ligheder og forskelle mellem mennesker, og det gælder også mellem kønne. Kristeligt folkeparti mener, at man bør respektere både ligheder og forskelle, og vi kan derfor støtte rimelige ligebehandlingsbestræbelser. Det kommer bl. a. til udtryk ved, at vi kan stemme for det næste lovforslag, nr. L 149. Vi kan derimod ikke støtte ligebehandlingsbestræbelser, for så vidt de har en indbygget tendens til ensretning. Man må respektere, at mænd og kvinder i kraft af deres køn er forskellige og skal have lov til at indrette deres tilværelse forskelligt, så at de kan udfolde sig i overensstemmelse med deres kønslige og individuelle særpræg. Når ligebehandlingsbestræbelser bliver en mere eller mindre fanatisk ideologi, der vil ensrette mænd og kvinder, må man være på vagt. Ganske særligt må man passe på, at staten ikke forskriver sig til nogen ensretningsideologi.

Det foreliggende lovforslag kan ikke sige sig fri herfor. Forslaget tilsigter ikke en rimelig lighed baseret på respekt for naturlige forskelle, men tilsigter ensretning. Det fremgår især af begrebet reel ligestilling, der som målsætning i sin fulde konsekvens indebærer en millimeterretfærdighed, hvor samme procentdel af mænd og kvinder skal have erhvervsarbejde, hvor hvert af kønnene skal være repræsenteret med 50 pct. i stort set alle erhverv, løngrupper og ledelsesfunktioner, for at den fulde reelle ligestilling kan være virkeliggjort. Mon folketingets medlemmer gør sig helt klart, hvor vidtgående denne ligestillingsmålsætning er, og i hvor høj grad den underminerer det enkelte menneskes frihed?

Et af midlerne til at gennemtrumfe denne politik er en såkaldt positiv forskelsbehandling, dvs. en statsligt dirigeret kønskvotering. Adgang til uddannelse og arbejde skal reguleres ud fra en lighedsideologi og ikke først og fremmest bero på de enkelte menneskers egne erhvervsønsker og kvalifikationer. Der er nogle, der vil hylde dette som socialisme i renkultur, men efter min mening er det snarere umyndiggørelse og ensretning. Følgen

vil blive en stigende fremmedgørelse, og jeg tror, loven vil støtte en række konfliktskabende processer i samfundet.

Hvad angår de enkelte ændringsforslag, vi har stillet, vil jeg henvide til bemærkningerne til disse.

Lawaetz (FP):

Der er blevet sagt en masse under behandlingen af disse lovforslag, men sagen har nok taget en retning, så det nærmest er blevet en behandling af kvindesagslovforslag. Deri mener jeg ligger en misforståelse, og jeg har tidligere sagt, at det kan få modsat fortegn. I mange tilfælde kan det virke helt forkert, således at det i visse situationer bliver en diskriminering af mændene.

Vi vil derfor gerne tilslutte os de ændringsforslag, som kristeligt folkeparti har stillet. Det, der er sket under behandlingen af denne sag, er, at man har forsøgt at få nogle ændringsforslag puttet ind, som havde en gunstig virkning på resultatet ude i praksis, og det må vel være det, det kommer an på.

Jeg vil gerne særlig pege på tilføjelsen til § 6, ændringsforslag nr. 4, der lyder: »medmindre udoverens køn er af afgørende betydning på grund af arbejdets eller uddannelsens art«. Det er meget, meget væsentligt, og det næste går simpelt hen ud på, at enhver form for dispensation skal søges gennem det ministerium, der har med den pågældende sag at gøre. Her tilføjer man i lovforslaget, at ligestillingsrådet skal spørges hver gang. Det peger kristeligt folkeparti på, og det betragter vi også som en helt overflødig, forsinkende og fordyrende måde at behandle en sag på. Vi vil derfor stemme for kristeligt folkepartis ændringsforslag og give udtryk for, at vi håber, der er andre, der vil gøre det samme.

Arbejdsministeren (Auken):

I modsætning til den sidste taler håber regeringen ikke, at der er andre end fremskridtspartiet, der vil støtte kristeligt folkepartis ændringsforslag. De er nemlig for det første imod vore internationale forpligtelser, og for det andet er de ikke fornuftige.

Jeg skal ikke trætte tinget med en lang argumentation omkring behovet for en beskyttelse af gravide kvinders stilling på arbejdsmarkedet. Regeringen har helt klart den holdning, at det ikke skal være muligt at af-